

РЕШЕНИЕ

№ 3297

гр. София, 04.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II отделение 34 състав, в
публично заседание на 08.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **5385** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 216, ал. 6 и чл. 215 от ЗУТ е образувано по жалба на „Б. – Т. П.” Е. срещу Заповед № ДК-10-58/30.04.2009 г. на Н. на сектор „Строителен контрол” при Столичната регионална дирекция за национален строителен контрол. Иска се отмяната на оспорената заповед по съображения, относими към основанието за оспорване по чл. 146, т. 4 от АПК.

Ответникът не взема становище по жалбата.

Заинтересованата страна И. И. Д. отрича основателността на оспорването.

От фактическа страна.

Главният архитект на район „П” – Столична община е издал Разрешение за строеж № 100/01.11.2004 г. на „Български държавни железници” ЕАД за изграждане на „Плътна стоматобетонова ограда с охранителна цел по част от североизточната граница на обект Вагонно депо към ОП „П” при ПТП С. от страната на Р. „С”, с общи височина 2, 20 м.” в поземлен имот от кад. лист №№ 389 и 412, м. „Х Б”. Строителното разрешително е обжалвано от Д. като собственик на имот пл. № 1153-а (стар имот № 267, м. „Х Б”, район „П” – Столична община). Качеството му на заинтересовано лице по смисъла на чл. 149, ал. 2, т. 1 от ЗУТ е признато с Решение № 10483/15.10.2008 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 8680/2008г., с което е отменена заповед на Н. на СРДНСК, отхвърляща като недопустима жалбата срещу разрешението за строеж, и преписката е върната на административния орган за произнасяне по същество. Предмет на оспорената заповед е отмяната на разрешението за строеж, обоснована със

съображения за нарушаване на чл. 48, ал. 3, 4 и 8 от ЗУТ при неговото издаване. Вещото лице Т. Т. е дало заключение, че изградената ограда граничи с имота на заинтересованата страна откъм югозападната страна с около 4.00 м., като навлиза в него с около 2.00 кв.м. Заключениеето му е потвърдено и от констатациите на приетата по делото тричленна съдебно-техническа експертиза.

От правна страна.

Жалбата е допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване, а разгледана по същество е неоснователна.

1. Извън границите на урбанизираните територии и в неурегулираните части на населените места е допустимо ограждането на поземлените имоти само с леки огради – чл. 48, ал. 8 от ЗУТ. С отмененото разрешение за строеж е предвидено изграждането на плътна стоматобетонова ограда в неурегулиран поземлен имот. Само на това основание строителното разрешително като противоречащо на посочената разпоредба е подлежало на отмяна като материално незаконосъобразно.

2. Според чл. 48, ал. 3, изр. 1-во от ЗУТ оградите към съседните урегулирани поземлени имоти се разполагат с равни части в двата имота. Допустимо е оградата да се разположи изцяло и в имота на възложителя – изр. 3-то от цитирания текст. Изключението е приложимо, ако е отразено в разрешението за строеж. В конкретния случай, разрешаващият строителството акт не предвижда изрично тази възможност, поради което действа общото правило за разполагане на оградата с равни части в двата имота. При тази хипотеза и предвид височината на оградата (над 0,6 м.) е дължимо изричното писмено съгласие на собственика на засегнатия имот, каквото в случая не е дадено, като предпоставка за издаването на разрешение за строеж. Дори и оградата да попадеше в допустимата категория по чл. 48, ал. 8 от ЗУТ, по отношение на разрешението за изграждането ѝ отново биха били приложими правилата по ал. 3, както и при разполагането на огради в урегулирани поземлени имоти. В този смисъл както естеството на оградата, така и липсата на съгласие на заинтересованата страна са отделни основания, всяко от които обуславя правилността на заключението за незаконосъобразността на разрешението за строеж.

3. Спорните въпроси относно възможността на заинтересованата страна да осъществява достъп до имота са неотнормирани към предмета на производството и обсъждането им е безпредметно. Този извод е важен и за приетите експертни заключения. Вещите лица са изследвали едно съществуващо фактическо състояние – дали изградената ограда навлиза в съседния имот, а преценката за законосъобразността на заповедта е ограничена до предвидените в разрешението за строеж параметри и местоположение на оградата. По тази причина експертизите не изясняват факти от предмета на доказване и не биха могли да повлияят на крайния правен извод за неоснователността на жалбата.

4. Служебната проверка по чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК не констатира други основания за отмяна на обжалвания административен акт.

Изложеното мотивира съда да отхвърли оспорването, воден от което и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 215, ал. 1 от ЗУТ, Административен съд – С.-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Б. – Т. П.” Е. срещу Заповед № ДК-10-58/30.04.2009 г. на Н. на сектор „Строителен контрол” при Столичната регионална дирекция за национален строителен контрол.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: